

ליקט יוסי סטפנסקי

1. עמ' 47: שנת שי"ז [1557]: צוה מהר"ר יוסף קארו למורי הר' משה אלשיך בשם המלאך הדובר בו שיזהר מאד ללמדני בכל יכולתו, כי אני הוא העתיד לישאר אחרינו בדור ממלא מקומו של מהרי"ק.
2. עמ' 68: והנה ר"י נגארה. אמת היא שהפזמונים שחיבר הם בעצמם טובים, אבל אסור מי שידבר עמו ומי שיוציא מפיו הפזמונים שחיבר, כי תמיד פיו דובר נבלה וכל ימיו שיכור...
3. הר מירון בחזיונות רח"ו
עמ' 72: בשנה ההיא [שכ"ב 1562] חלמתי: והנני ניצב על ראש ההר הגדול שלמערב צפת, בתחילת ההר באמצע שני ראשים הגדולים אשר לו, שהם על כפר מירון. ואשמע קול מבשר ואומר: הנה המשיח בא! והנה המשיח עומד לנגדי, ויתקע בשופר, ויתקבצו אליו אלפים ורבבות מישראל. ויאמר לנו: בואו עמי, ותראו בנקמת חורבן בית המקדש. ונלך שם, וילחם שם. ויך לכל הנוצרים אשר שם, ויכנס לבית המקדש, ויהרוג גם אותם שהיו בתוכו. ויצו לכל היהודים ויאמר: אחי, היטהרו עצמכם ואת בית מקדשנו מטומאת דם פגרי הערלים האלו וטומאת העבודות זרות אשר בתוכו. ונטהר ונבנה בית המקדש על מכונו ונקרב קרבן התמיד על ידי הכהן הגדול, והיה כדמות ר' ישראל הלוי שכיני. ואשאל את המשיח: ואיך הלוי יהיה כהן? ויאמר לי: טעות היה בידכם וחשבתם כי לוי הוא ואינו אלא כהן. אח"כ הוציא ספר תורה מהיכל בית המקדש וקרא בו. ואיקץ.
- עמ' 98: [שנת נ. 1590] ... ובהיותי מהרהר נשאתי את עיני להר הגדול אשר במערת [במערב] צפת, אשר הוא מחובר מן הרים הרבה זה אצל זה, ובאמצע זה ההר, אצל כפר סמועי"אה, היו שם ג' ראשי הרים סמוכים יחד, כנז'. וארא והנה שקעה החמה שלא בעונתה אחורי ראש ההר הנז' כמנהגו. והייתי חושב בדעתי כי עדיין לא ירד השמש הרבה באחורי ההר וקמתי אולי אראהו. ואשער בדעתי, כי השמש עצמו היה בכפר א' שהיה אחורי ראש ההר האמצעי הנז'... ואיקץ.
4. חנה אשתו של רח"ו ומקום קבלת השבת של רח"ו
עמ' 73: שנת שכ"ה [1565]: היתה אשתי חנה משודכת לי ונפלה קטטה בינינו. ושאלתי שאלת חלום אם אקחנה. וישיבו לי פסוק: "לך אמור להם שובו לכם לאהליכם" (דברים ה: כז). שנת שכ"ו: ליל שבת ח' לטבת, אמרתי קדוש... והיו עיני זולגות דמעה, נאנח ונעצב על כי בעשרה לחשון נשאתי אשה חנה הנ"ל וקשרו אותי בכשפים... ואשכב במיטתי על פני בוכה עד שנרדמתי מרוב בכיה, ואחלוס חלום נפלא: וארא עצמי יושב בית הרב שם טוב הלוי ז"ל מתפלל תפלת מנחה ביום שבת, ואחר התפילה הנה עומד לנגדי זקן אחד כדמות הר' חיים הלוי אשכנזי ז"ל, שכיני, ויקראני בשמי: אתה רבי חיים תרצה לצאת עתה לשדה עמי ללוות את שבת מלכתא ביציאתה, כדרך שאתה נוהג להקביל פניה בכניסתה, ושם אראך דברים נוראים? ואומר הנני. ונצא, ונלך עד חומת המגדל הישן שבצפת לצד מערבי, כנגד הכאן, במקום שהיה שם בתחלה פתח החומה. וארא והנה שם הר גבוה, ראשו בשמים...
- עמ' 52: [שנת נ', 1590]. בשנה הנז' חלתה אשתי חנה חולי גדול, וביום שבת א' היתה גוססת... ובליל מוצ"ש נתקרבו אצלה לראות יציאת נשמתה. ופתאום פתחה פיה ועיניה סגורות, ותברך ברכת עצי בשמים... ונשאל אותה, מה הענין הזה? ותענה בקול נמוך... דעו כי הוליכו נפשי ונפשות אחרים לשדה אחד שלפני פתח גן עדן ובו אילני הדס, להעביר ריח הגופרית של גיהנום, ואז ברכתי 'בורא עצי בשמים'.
5. עמ' 79: בשנה הנז' (שנת ש"ל): חלמתי שהיה שמחת תורה והייתי מתפלל בבית הכנסת של יוונים שבצפת. והיו שם הר"מ קורדואירו ואדם אחד גדול מאד ממנו במעלה... והם חילו פני שאקום ואהיה שליח צבור ואתפלל תפלת מוסף של החזרה בקול רם. ואקום ואתפלל תפלת שחרית של חול עד תשלום ברכת "מצמיח קרן ישועה". ותיכף פסעתי ג' פסיעות ואמרתי "עושה שלום" וכו'. ויצעקו כל הקהל עלי ויאמרו לי: למה אינך משלים כל שמונה עשר ברכות? ויענו שני החכמים הנוכחים ויאמרו להם: שתוקו, כי יודע הוא מה שעושה, וכך הוא צורך השעה... אח"כ יצאתי אני מן בית הכנסת וראיתי אנשים הרבה יוצאין לטייל בשדה ולהוליד שם מאכל ומשתה, כי יום מועד היה, כנז'. ואלך גם אני עמהם לעסוק שם בתורה, אך לא לאכול. ויבואו עלינו שוללים [שודדים] וישללו כל מה שלנו ויקחו את כסותי העליון מעלי, שהיה לבוש מועד נאה. ואברח ואכנס בעיר אל תוך בית הכנסת ואתפלל ואומר: גלוי לפניך כי אני לא יצאתי לטייל או לאכול, כאשר האנשים שיצאו, רק לעסוק שם בתורה ולמה אירע לי כך? והנה איש אחד נכנס וכסותי בידו ויאמר לי: נתקבלה תפילתך לפני השי"ת, כי לא יצאת שם רק לעסוק בתורה, והחזירו לך כסותך...

6. **חאן היהודים, השוק והרובע היהודי.** עמ' 80 : בשנה ההיא (ש"ל) : הסכימו קצת תלמידי חכמים שבעיר צפת יראי ד' וחסידיים להתקבץ יחד כולם בבית הכנסת בכל ערב שבת ולספר כל אחד מעשיו לפניהם, אם טובים אם רעים, מה שעשה בשבוע ההוא, כי על ידי זה יתבייש האדם ויחדל מלחטוא. ואמרת להם : אין אני מסכים עמכם בכך כי מי יערב אל לבו לגלות מעשיו הרעים לאחרים? ... ובאותו הלילה, ליל שבת חלמתי : והנה אני הולך ויורד מן הכאן של צפת דרך הסולם של אבנים היורד לשוק ובחנות מוכרי הבשר שני דרכים, שתי וערב. והנה אבא מארי בא לקראתי מהדרך האחת, והר"מ קורדואירו והר"מ סאגיש שניהם באים מן הדרך הב' שבו עולין מבית הקברות אל הכאן. והרבה אנשים נפטרים וכולן ירדו מן השמים אל הדרך ההוא ומשם היו באים לקראתי. ומרחוק בטרם יקרבו אלי ראיתי פנקס אחד בידם כתוב בו כמה שמות אנשים... ויאמר [הרמ"ק] : אין זה כי אם מספר תלמידי חכמים הראויים לשוב בתשובה וכבר היום הזה כולכם נתקבצתם בבית הכנסת לפשפש במעשיכם ואתה לא רצית להסכים עמהם במצוה זו... אז באנו כלנו אל רחוב היהודים וארא קיבוץ כל ישראל יחד מתקבצים שם ובצהרים שקעה השמש והנה חושך אפילה בכל העולם וכל יש' היו בוכים שם בקול מר... והנה איש אחד ... בא מן המערב דרך בית הכנסת ארגון אל הרחוב הנז' והיה משורר זמר שיר רב בקול רם... וענין המשיח והגאולה... ולא היה מי שיבין דבריו .. כי אם אני לבדי. ויבא הולך ומזמר עד מקומי. ויחזור השמש להאיר כבתחלה.

7. עמ' 97 : [שנת ה' ש"ע, 1610] : י"ז לטבת, בפ' שמות שבה נז' ענין לידת משה רבנו ע"ה חלמתי חלום ארוך ושכחתי וזהו מה שנזכרתי... ובע"ש של זו הפרשה בעשרים לטבת חלמתי חלום מבהיל... כי היה יום הושענה רבה או יום שמחת תורה עצמו והייתי בבית הכנסת בצפת, והיה עליהם חכם רבי יעקב אבולעפיה, ורצו אנשי הקהל לתקן בית הכנסת במצעות נאים כמנהג ישראל לכבוד שמחת תורה.. וארא והנה הביאו גוף משה [רבנו] לבית הכנסת והיה ארכו קרוב לעשר אמות. וכינו שם ספסל ארוך... וכאשר השכיבוהו על השולחן נשתנה ונהפך לספר תורה אחת ממש... וכתוב בה כל פרשיות התורה מן בראשית עד לעיני כל ישראל... והניחוהו ראשו לדרום שהוא פר' בראשית וסופו לצפון והוא פ' וזאת הברכה. וחכם הקהל [ר'] יעקב אבולעפיה] היה יושב אצל ראשו ואני בסופו. ואמרתי בלבי : מגאוה עשה כן הניח ראש ספר התורה אצל מקומו וסופו אצל מקומי. וחזרתי ואמרתי בלבי : [על אף] שהוא נתכוון להתגאות עלי, ראוי לי לשמוח בזה, יען מקומי סמוך לסוף פרשת ברכה, שבה כתוב פטירת משה, כי זה יורה שיש לי אחיזה ודביקות שיש בנפש משה רבינו ע"ה עם נפשי...אחר כך ראיתי והנה חזר הספר תורה לכמו שהיה, גוף משה ממש, וילבישהו ויחגרהו...

8. מותו של האר"י בבית האר"י :

עמ' 169. **ועתה אכתוב מה שהגיד לי מורי ז"ל ימים קודם שנפטר לחיי העולם הבא...** אמר לי שאזהר מאד מאד שלא אגלה ענינו של השגתו וידעתו לבני אדם, לפי שהוא לא בא רק [= אלא] לתקן אותי בלבד ואחר כך על ידי יתוקנו אחרים. והתרה בי שאם אגלה שימשך נזק גדול לו ולי ולכל העולם כולו. ונתגלגלו הדברים שמורי הרב משה אלשיך נר"ו [= נטריה רחמנא ופרקה] ידע הדברים וגזר עלי שאגיד לו הענין. ומכח גזרתו הוכרחתי לגלות לו ואז משם ואילך נתרבו הנכנסים בבית מורי ז"ל... ואני הייתי חושב שעשיתי מצוה גדולה, לזכות כל אותם שהיו חוזרים בתשובה... והיה אומר [מורי] : **הלא אתה גרמת כל זה, שייכנסו כל אלו ואני איש עניו ואף על פי שנמשך לי נזק מענין זה, איני יכול לדחותם... ואחר ג' ימים הוכה במגפה,** יום ערב שבת פ' מטות-מסעי, יום ראש חודש אב שנת של"ב. וביום שלישי ה' לאב נפטר לחיי העולם הבא...

9. ביתו של רח"ו בחצר רחל האשכנזית :

עמ' 104 : אייר (שס"ז=1617). חלמה רחל האשכנזית, שהיתה יושבת שם בצפת במרפסת עליה שלה, אשר אני דרתי שם, ותרא אותי מעופף ויורד מן השמים וירדתי משם. והייתי מספר לה גודל מעלתי אשר לי שם והמראות הגדולות שראיתי שם... ושם ראיתי חכם אחד גדול שנפטר זה ת"ק שנה...

עמ' 51 : בשנה ההיא (ה'ש"ן = 1590) היה מורי הרב משה אלשיך ז"ל קובע מדרשו בחצר רחל האשכנזית. ויום אחד ראתה אותו יושב ומצטער, ותשאלהו על מה מצטער. ויאמר לה : וכי לא אצטער על הרב חיים תלמידי שאינו רוצה ללמדני חכמת הקבלה? ותאמר לו : וכי תלמידך גדול ממך? ויספר לה איך בהיות חי מורי ז"ל האשכנזי [האר"י] הלך אצלו יום אחד ויבך ויתחנן שילמדהו חכמת הקבלה הוא בעצמו שלא על ידי, ושיבהו כי הוא [האר"י] לא בא לעולם אלא ללמדני לי לבדי, ואי אפשר שתתגלה חכמה זו כי אם על ידי [רח"ו]...

על רחל אחות ר' יהודה משען (האשכנזית?) : עמ' 50 : והאישה רגילה לראות מראות ושדים ורוחות ומלאכים וצודקת ברוב דבריה מזמן קטנותה ובגדלותה.

10. **פרנסיזא שרה :** עמ' 53 : שנת נד [1594] : ... ושם אישה פרנסיזה שרה, אשה חסידה, והיתה רואה בהקיץ מראות ושומעת קול מדבר עמה, ורוב דבריה צודקות...